

Atımcı Durmuş

– HasanÖzaydın · 17 Aralık 2021

Mahallemizin atımcısıydı.Günler öncesinden sıra alınırdı.Minderler,yastıklar,boşaltılır içi evin geniş olan salonuna yığılır Durmuş atımcıyı beklerdik.

Bizim buralarda yünden olmazdı yatak,yastık içleri.

Siğtime denilen halı dokumasında toplanan yün artıklarıydı.

Annem halı dokuduğundan siğtimeleri çuvallara koyup saklardık.İleride evlenecek olan çocuklara çeyiz gibi olurdu.Yatak ,yastıkların içini doldurmak için kullanılırdı.

Bazen konu komşu satın almak için gelirlerdi.Annemin yüzü tutmadığından yok diyemezdi bizim yatak,minder siğtimelerini gelen arkadaşına verirdi.

Siğtimeler yün gibi bir renkte olmazdı.Halıda kullanılan renkli iplerin bir karışımıydı.

Havadar bir yerde olurdu bu işler çünkü çok tüy toz çıkardı.

Atımcı Durmuş işini yapmak için düzeneğini kurar meraklı gözlerle onu seyrederdik.

Eline tahtadan yapılmış topuza benzer aletle gerili olan ipine vurarak birleşik olan parçalar ayrılır ileriye düşerdi.

Her vuruşunda ortalık toz duman olurdu.

Toz ,tüy yutmayayım diye ağzını bağladığı beyaz yazma renkli yazma olurdu.

Atımcı Durmuş'un her vuruşunda çıkardığı ses bize müzik gibi gelirdi.

Annem tekrar çıkardığı o içleri içine koyup dikerdi.

Yataklar,yastıklar,minderler şişmanlamış gibi olurlardı.Oturunca,yatınca içine gömülürdük.

Bir daha ki atımın gelmesini isterdik...

ATIMCI:Pamuk ,yünü yay tokmakla kabartma ditme işini yapan kimse.